

## ОЦІНКА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Хижняк О.О., гр. МО-16

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Филипенко О.М.**  
Харківський державний університет харчування та торгівлі

В умовах ринкової економіки, які склалися в Україні, аналіз конкурентоспроможності підприємств стає об'єктивною необхідністю, так як в сучасній конкурентній боротьбі при всій її масштабності, динамізмі і гостроті виграє той, хто аналізує і бореться за свої конкурентні позиції. Важливою проблемою стає кількісна оцінка рівня конкурентоспроможності підприємства і управління нею.

Оцінка конкурентоспроможності підприємства базується на аналізі його сильних і слабких сторін, а головне – потенційних можливостей. Оцінка потенційних можливостей підприємства складна і трудомістка задача, яка дозволяє забезпечити баланс ринкових запитів з реальними можливостями самого підприємства, розробити основні програми його виробничого розвитку і поведінки на ринку, а також підвести реальну і компетентну основу під рішення, що приймаються.

Огляд науково-методичних засад оцінки конкурентоспроможності підприємства свідчить про суттєве різноманіття як самих методів, так і розрахункових процедур. Доцільність і можливість використання кожного із методів оцінки визначається особливостями підприємства, рівнем та витратами на інформаційне забезпечення розрахунків. Притаманна «точним» методам оцінювання конкурентоспроможності об'єктивність, як правило, компенсується дороговизною збору необхідної інформації.

Методи оцінки конкурентоспроможності підприємств, що пропонуються в сучасній економічній літературі, поділяються на аналітичні й графічні. Аналітичні методи оцінки конкурентоспроможності підприємств: рейтингова оцінка; оцінка на основі концепції частки ринку; оцінка на основі концепції конкуренції; оцінка на основі концепції споживчої вартості. Графічні методи оцінки: матриця БКГ; матриця привабливості ринку; матриця М. Портера; модель багатокутника конкурентоспроможності.

Методи оцінки конкурентоспроможності підприємства за статусом є науковими і мають рекомендаційний характер, тобто не є обов'язковими для їх застосування. Однак практика бізнесу доводить, що неможливо ефективно керувати об'єктом, відносно якого не існує чіткого уявлення методів його вимірювання.